Lieta Nr.133097716
Nr.1-0075-17/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Siguldā 2017.gada 19.aprīlī

Rīgas rajona tiesa: tiesnese Vineta Mazure
rakstveida procesā izskatīja iesniedzēja /pers. B/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 26.septembra lēmumu Nr.2254, un

konstatēja
APRAKSTOŠĀ DAĻA

[1] no administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem konstatējams, ka 2016.gada 30.jūnijā, plkst. 16:53, VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk - PPP ???) jaunākais inspektors M.Valters sastādīja sūdzības iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC230606 par Latvijas Republikas Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 102.punkta prasību neievērošanu, proti, par to, ka viņš 2016.gada 30.jūnijā, plkst. 16:48:54, Rīgā, pa Vienības gatvi no Ozolciema ielas puses virzienā uz pilsētas robežu, vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ar braukšanas ātrumu 128 km/h, pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h, ceļa zīmju Nr.519 "Apdzīvotas vietas sākums" un Nr.323 "Maksimālā ātruma ierobežojums" darbības zonā. Ātrums fiksēts ar mērierīci "Genesis II Select", Nr.G2S 33964. Radars verificēts līdz 2016.gada 8.septembrim. Pieļaujamā radara kļūda +/-3%. Administratīvā pārkāpuma protokolam pievienots videoieraksts.

[1.1] Ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC230606 sūdzības iesniedzējs iepazinās un parakstīja to, ierakstot "Iepazinos, no paraksta neesmu atteicies" un "Man nedeva parakstīt protokolu". Protokolā ir ieraksts par protokola saņemšanu, kā arī par to, ka uz lietas izskatīšanu jāierodas 30 dienu laikā, lietas izskatīšanas vietu un pieņemšanas laikiem. Sniedza rakstisku paskaidrojumu, kurā norāda, ka brauca Jelgavas virzienā ar braukšanas ātrumu 109 km/h (kruīza kontrole). Policijas darbinieks apturēja un norādīja, ka braukšanas ātrums bija 130 km/h. Pēc pieprasījuma videoieraksts netika uzrādīts. Pārkāpumam nepiekrīt.

[1.2] VP RRP KPP ??? jaunākais inspektors M.Valters 2016.gada 5.augusta ziņojumā norāda, ka 2016.gada 30.jūnijā pildīja dienesta pienākumus kopā ar VP RRP KPP ??? jaunāko inspektoru R.Mitrēviču ar dienesta transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ekipāža 1409. Ap plkst.16:48, brauca pa Vienības gatvi no pilsētas robežas uz Ozolciema ielu ar ieslēgtu mērierīci "Genesis II Select" Nr.G2S 33964, verificēts līdz 2016.gada 8.septembrim. Mērierīce bija ieslēgta braukšanas režīmā, kad transportlīdzeklim /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, tika fiksēts braukšanas ātrums 128 km/h, 519.ceļa zīmes "Apdzīvotas vietas sākums" un 323.ceļa zīmes "Maksimālā ātruma ierobežojums - 90 km/h" darbības zonā. Minēto transportlīdzekli panāca ar ieslēgto speciālo gaismas un skaņas signālu. Pieejot pie vadītāja, tika izskaidrots viņa izdarītais pārkāpums, kā arī uzaicināts iepazīties ar videoierakstu dienesta transportlīdzeklī. Vadītājs /pers. B/ noskatoties videoierakstu, paskaidroja, ka viņam traucēja citi transportlīdzekļi, tāpēc viņš apbrauca tos, palielinot braukšanas ātrumu. Vadītājam /pers. B/ tika paskaidrots, ka dotajā ceļa posmā maksimālais braukšanas ātrums ir 90 km/h. Vadītājs paskaidroja, ka esot braucis ar braukšanas ātrumu 110 km/h. Protokola sastādīšanas laikā, vadītāju palūdza uzgaidīt savā transportlīdzeklī. Vadītājs pienāca pie dienesta transportlīdzekļa un palūdza paskaidrojuma veidlapu, ko viņam iedeva un viņš aizgāja uz transportlīdzekli rakstīt paskaidrojumu. Pēc protokola sastādīšanas, tas tika iedots vadītājam, lai viņš ar to iepazītos. Vadītajam tika izskaidrotas viņa tiesības un pienākumi. Brīdī, kad vadītājam tika iedots administratīvā pārkāpuma protokols, lai iepazītos ar tā saturu, vadītājs konsultējās pa mobilo telefonu, vai viņam parakstīt protokolu. Kad vadītājs atteicās parakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu, viņam tika atdota vadītāja apliecība un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība, paskaidrojot, ka protokola kopiju viņš nesaņems. Vadītājam tika izskaidrots, ka "materiāls" atradīsies Gaujas ielā 15, Rīgā un viņam ir tiesības vērsties policijā. Devās uz dienesta transportlīdzekli, bet vadītājs palika savā transportlīdzeklī. Pēc laika zvanīja no dežūrdaļas un jautāja kas ir noticis, teica, ka transportlīdzekļa /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, vadītājs nav atteicies parakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu un ka viņš tomēr vēlās iepazīties ar protokola saturu. Pēc sarunas ar dežūrdaļu, administratīvā pārkāpuma protokols tika atkārtoti iedots vadītājam, lai viņš iepazītos ar tā saturu. Vadītājs iepazinās ar protokola saturu un pateica, ka neesot atteicies parakstīt protokolu, ko arī ierakstījis protokolā. Vadītājam tika iedota protokola kopija. Norāda, ka sarunā ar vadītāju bija korekts, izvairījās no konflikta.

[2] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 32. - 37.panta, 149^{8}.panta 12.daļas, 268.- 274^{1}.pantu un 275.panta pirmās daļas 1.punktu, VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja (turpmāk - SAPIB) Meklēšanas nodaļas priekšnieka p.i. /amatpersona/ 2016.gada 10.augustā pieņēma lēmumu sodīt sūdzības iesniedzēju ar naudas sodu 160 *euro* apmērā. Lieta tika izskatīta un lēmums pieņemts sūdzības iesniedzēja klātbūtnē. Sūdzības iesniedzējs lēmumu parakstīja, ierakstot "nepiekrītu lēmumam".

[3] Par VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas priekšnieka p.i. /amatpersona/ 2016.gada 10.augusta lēmumu /pers. B/ (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) iesniedzis sūdzību, lūdzis atcelt lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC230606 un izbeigt lietu.

[3.1] Sūdzībā norādījis, ka viņa paskaidrojumi netika ņemti vērā ne administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laikā, ne lēmuma pieņemšanas laikā. Uzskata, ka no videoieraksta ir redzams, ka policijas darbinieki ir mēģinājuši fiksēt pretī braucošo transportlīdzekļu ātrumus, mērierīces signāls nav precīzs, jo tas vairākkārt maina ātruma lielumu, kā arī nav iespējams identificēt transportlīdzekli, kuram tika fiksēts ātrums.

Uzskata, ka policijas darbinieki nepamatoti norādīja, ka mainīgais ātrums tika fiksēts transportlīdzeklim /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, jo "fiziski" nav iespējams identificēt transportlīdzekli un kāds tam bija braukšanas ātrums. Uzskata, ka policijas darbinieki pārkāpa iekšējās instrukcijas, jo mēģināja kontrolēt blakus brauktuvē pretī braucošo transportlīdzekļu braukšanas ātrumu.

No publiski pieejamiem datiem ir zināms, ka ar radariem aprīkotie transportlīdzekļi nav sertificēti lietošanā ES teritorijā, jo tie veic neprecīzu ātruma fiksēšanu pretī braucošajiem transportlīdzekļiem - fiksētā ātruma lielums mainījās no 60 km/h līdz 129 km/h. Protokolā ir ierakstīts ātrums 128 km/h, kurš nevienā brīdī nav fiksēts transportlīdzeklim /TL marka/, turklāt, starp brauktuvēm atrodas metāla barjeras, kuras traucē radaram fiksēt ātrumu.

[4] Izskatot sūdzības iesniedzēja sūdzību par VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas priekšnieka p.i. /amatpersona/ 2016.gada 10.augusta lēmumu, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks A.Pumpurs ar 2016.gada 26.septembra lēmumu Nr.2254 (turpmāk – iestāde), atstāja negrozītu VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas priekšnieka p.i. /amatpersona/ 2016.gada 10.augusta lēmumu.

[4.1] Iestāde konstatēja, ka lietā ir šādi pierādīšanas līdzekļi: 1) 2016.gada 30.jūnijā sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC 230606, kurā sākotnēji fiksēta pārkāpuma būtība; 2) videoieraksts; 3) VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas priekšnieka p.i. /amatpersona/ pieņemtais lēmums; 4) /pers. B/ paskaidrojums un sūdzība Nr.20/10/5-S/9739; 5) atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E0491V15; 6) VP RRP KPP ??? jaunākā inspektora M.Valtera ziņojums.

[4.2] Atsaukusies uz LAPK 244.pantu, kas noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[4.3] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā, iestāde secinājusi, ka sūdzības iesniedzēja darbības konstatētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādītas. Minētais VP RRP KPP secinājums ir pamatots.

[4.4] Norādījusi, ka lietā nepastāv strīds par to, ka sūdzības iesniedzējs 2016.gada 30.jūnijā, plkst.16:48:54, Rīgā, pa Vienības gatvi no Ozolciema ielas puses virzienā uz pilsētas robežu, vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ceļa zīmju Nr.519 "Apdzīvotas vietas sākums" un Nr.323 "Maksimālā ātruma ierobežojums" darbības zonā, pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h.

[4.5] Lietā izšķirams strīds vai sūdzības iesniedzējs, vadot transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ir pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu braucot ar ātrumu 128 km/h.

[4.6] Sakarā ar sūdzības iesniedzēja norādīto, ka policijas darbinieki pārkāpa iekšējās instrukcijas, jo mēģināja kontrolēt blakus brauktuvē pretī braucošo transportlīdzekļu braukšanas ātrumu, iestāde norādījusi, ka mērierīce "Genesis II Select" var veikt braukšanas ātruma mērījumus dienesta transportlīdzeklim atrodoties stacionārajā režīmā, kā arī kustībā, braucot pretējā virzienā un tajā pašā virzienā attiecībā pret transportlīdzekļiem, kuriem tiek fiksēti braukšanas ātrumi.

[4.7] Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja norādīto, ka starp brauktuvēm atrodas metāla barjeras, kuras traucē ātruma ierīcei fiksēt ātrumu, iestāde norādījusi, ka ņemot vērā "Genesis IT Select" instrukcijā uzskaitītos signāla traucējuma avotus, to raksturojumu, kā arī iesniedzēja transportlīdzekļa parametrus un metāla ceļa barjeras augstumu pārkāpuma konstatēšanas vietā, metāla barjera nevarēja radīt kļūdu radara braukšanas ātruma veiktajos mērījumos sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklim.

[4.8] Iestāde izvērtējot videoierakstā redzamo secinājusi, nav pamata apšaubīt, ka tajā fiksēti notikumi pirms sūdzības iesniedzēja vadītā transportlīdzekļa apturēšanas, kā arī ka braukšanas ātrums 128 km/h tika fiksēts tumšās krāsas transportlīdzeklim, kuru VP RRP KPP ??? jaunākais inspektors M.Valters identificē kā BMW, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/.

[4.9] Iestāde norādījusi, ka policijas darbinieks pārkāpumu fiksē vizuāli, proti, viņš redz transportlīdzekļus uz ceļa, viņš zina kāds atļautais braukšanas ātrums ir vietā, kur tiek fiksēts atļautā braukšanas ātruma pārsniegums, fiksē tā braukšanas ātrumu un aptur to. Video ir tikai viens no pierādījumiem lietā, kas ir vērtējams kopsakarā ar pārējiem lietas materiāliem un tas nebūt nav galvenais pierādījums lietā.

[4.10] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{4}pantu noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

No minētās normas izriet, ka likumdevējs braukšanas ātruma kontroli ir uzdevis veikt Valsts policijai, tādējādi secināms, ka policijas darbinieki šajā gadījumā rīkojušies atbilstoši savai kompetencei.

[4.11] Iestāde konstatējusi, ka ātruma mērījums veikts ar braukšanas ātruma mērierīci radaru "Genesis II Select", Nr.G2S 33964. Ar atkārtotās verificēšanas sertifikātu Nr.E0491V15, radars "Genesis II Select", Nr.G2S 33964 atzīts par derīgu transportlīdzekļu braukšanas ātruma kontrolei. Ātruma mērierīce atbilst likuma „Par mērījuma vienotību" prasībām, kā arī Ministru kabineta 2007.gada 9.janvāra noteikumu Nr.40 „Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" un Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" prasībām.

[4.12] Iestāde ņēmusi vērā to, ka lietā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti, kā arī apstākļi, kas liecinātu, ka policijas darbinieks ir tieši vai netieši ieinteresēts lietas iznākumā personīgu motīvu dēļ vai ir kļūdījies attiecībā uz viņa izklāstītajiem faktiem.

Atzinusi, ka ar lietā esošajiem materiāliem ir pierādīts, ka sūdzības iesniedzējs, atļauto ātrumu pārsniedza no 31 km/h līdz 40 km/h apdzīvotā vietā, līdz ar to pārkāpa CSN 102.punktu un izdarīja administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{8}panta 12.daļā.

[4.13] Iestāde atsaukusies un citējusi LAPK 32.panta pirmo daļu, otro daļu, norādījusi, ka apstākļi, kas saskaņā ar LAPK 32.pantu ņemami vērā, piemērojot administratīvo sodu, ietekmē piemērojamo sodu tikai normatīvajā aktā noteiktas sankcijas ietvaros. Arī konstatējot atbildību mīkstinošos apstākļus, iestādei nav tiesības noteikt sodu par administratīvo pārkāpumu ārpus ietvariem, proti zemāku sodu par to, ko nosaka tiesību norma, kas paredz atbildību par izdarīto pārkāpumu.

[4.14] Atsaukusies un citējusi LAPK 22.pantu, norādījusi, ka LAPK 149.^{8}panta 12.daļa nosaka fiksētu naudas sodu par konkrēto pārkāpumu, proti, 160 *euro.* Sūdzības iesniedzējam piemērots naudas sods 160 *euro* apmērā.

[4.15] Iestāde norādījusi, ka konkrētajā gadījumā piemērotā tiesību norma, proti, LAPK 149^{8}.panta 12.daļa, ir imperatīva tiesību norma, saskaņā ar kuru amatpersonai nav piešķirta rīcības brīvība nepieņemt konkrētu lēmumu par naudas soda 160 *euro* apmērā piemērošanu.

[4.16] Iestāde atzinusi, ka likumdevējs jau ir izdarījis lietderības apsvērumus un noteicis konkrētu lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā saturu. Līdz ar to, iestādei, piemērojot administratīvo sodu saskaņā ar šo tiesību normu, vairs nav jāizdara lietderības apsvērumi, bet jāizdod obligāts noteikta satura lēmums administratīvā pārkāpuma lietā. Ievērojot minēto, iestāde atzinusi, ka sūdzības iesniedzējam uzliktais naudas sods ir tiesisks un pamatots.

[5] Par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 26.septembra lēmumu Nr.2254 /pers. B/ (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) iesniedzis sūdzību, lūdzis tiesu atcelt minēto lēmumu un izbeigt administratīvo lietvedību.

[5.1] Sūdzības iesniedzējs neapšauba faktu, ka 2016.gada 10.augustā /pers. B/, pārvietojās ar a/m /TL marka/, v/n /TL numurs/, pa Jelgavas šoseju virzienā no Rīgas uz Jelgavu. Automašīnu plūsma nebija liela, tomēr blakus joslā kopā ar sūdzības iesniedzēju pārvietojās cita automašīna,

pie tam, ātrumi abām automašīnām bija vienādi.

[5.2] No lietas materiālos esošā video ir nepārprotami konstatējams, ka Valsts policijas, darbinieki mēģinājuši fiksēt pretī braucošo automašīnu ātrumus. No uzrādītā video arī redzams, ka ātruma uztveršanas ierīces signāls ir neprecīzs, vairākkārt maina uztverto ātruma lielumu, kā arī nav iespējams identificēt nevienu automašīnu, kurai tad tiek fiksēts konkrētais ātrums. Ja Valsts policijas mērierīce ir fiksējusi vairākus ātrumus, pie tam vienlaicīgi pretī virzījās vairākas automašīnas, tad Valsts policija nepamatoti norādījusi, ka mainīgais ātrums ir fiksēts a/m /TL marka/, jo fiziski nav iespējams identificēt automašīnas, kura pārvietojas ar kādu ātrumu.

[5.3] Norādījis, ka 2016.gada 30.jūnijā Valsts policijas darbinieki, pārkāpjot iekšējās instrukcijas, mēģināja kontrolēt blakus brauktuvē pretī braucošo automašīnu braukšanas ātrumu. No publiski pieejamiem datiem ir zināms, ka ar automašīnām aprīkotie radari nav sertificēti lietošanā ES teritorijā, jo tie veic neprecīzu ātruma fiksēšanu pretī braucošajiem automobiļiem, un tas ir konstatējams arī uzrādītajā video, un konkrēti - fiksētā ātruma lielums mainījās no apmēram 60 km/h līdz pat 129 km/h.

Savukārt protokolā ierakstīts ātrums 128 km/h, kurš nevienā brīdī nav fiksējams automašīnai /TL marka/, pie tam, starp brauktuvēm atrodas metāla barjeras, kuras kropļo ātruma ierīces sūtītos signālus. Protokolā norādīts, ka a/m /TL marka/ maksimālais braukšanas ātrums bija ap 110 km/h, līdz ar to, Valsts policijas fiksētais ātrums nekādā veidā neatbilst a/m /TL marka/ reālajam ātrumam, pie tam, kā jau iepriekš tika norādīts, blakus pārvietojās cita automašīna, kā arī starp a/m /TL marka/ un Valsts policija automašīnu atradās metāla barjeras, nevar būt strīds par to, ka tas varēja radīt fiksētā signāla kropļojumu, kas arī ir redzams video, kad vienai un tai pašai automašīnai tiek fiksēta milzīga ātruma amplitūda.

[5.4] Ņemot vērā to, ka administratīvā pārkāpuma lietas tiek izskatītas piemērojot Kriminālprocesa likuma normas, vispirms ir jāņem vērā tie pierādījumi, par kuriem nav šaubas. Šī likuma 19.panta trešā daļa noteic ka visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

[5.5] Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka šajā gadījumā Valsts policijas darbiniekiem nav atļauts izdarīt pieņēmumu, ka maksimālais ātrums bija lielākais ar mērierīci fiksētais ātrums. Tieši otrādi, ja nav tiešu un neapstrīdamu pierādījumu, tad šajā gadījumā ir jāpieņem, ka maksimālais ātrums bija vismazākais, kādu mērierīce ir fiksējusi attiecībā uz pretī braucošo a/m /TL marka/.

MOTĪVU DAĻA

[6] Iepazinusies ar sūdzību, pārbaudījusi administratīvās lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, izvērtējusi sūdzības iesniedzēja argumentus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka iestādes lēmums atstājam negrozīts, iesniegtā sūdzība nav pamatota, tādēļ noraidāma.

[7] LAPK 289.^{6} panta septītā daļa noteic, ka, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj, vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Atbilstoši LAPK 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.^{1} pants noteic, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Tiesa neapšauba lietā iegūto pierādījumu pieļaujamību, ticamību un attiecināmību.

[7.1] LAPK 1.pants noteic, ka administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā.

Minētā uzdevuma realizēšanai administratīvo pārkāpumu kodekss nosaka, kāda darbība vai bezdarbība atzīstama par administratīvo pārkāpumu, kādu administratīvo sodu, kāda institūcija (amatpersona) un kādā kārtībā var uzlikt personai, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu.

LAPK 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīva atbildība.

LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[7.2] No lietas materiāliem redzams, ka 2016.gada 30.jūnijā, plkst. 16:53, VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk - PPP ???) jaunākais inspektors M.Valters sastādīja sūdzības iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC230606 par Latvijas Republikas Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 102.punkta prasību neievērošanu, proti, par to, ka viņš 2016.gada 30.jūnijā, plkst. 16:48:54, Rīgā, pa Vienības gatvi no Ozolciema ielas puses virzienā uz pilsētas robežu, vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ar braukšanas ātrumu 128 km/h, pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h, ceļa zīmju Nr.519 "Apdzīvotas vietas sākums" un Nr.323 "Maksimālā ātruma ierobežojums" darbības zonā. Ātrums fiksēts ar mērierīci "Genesis II Select", Nr.G2S 33964. Radars verificēts līdz 2016.gada 8.septembrim. Pieļaujamā radara kļūda +/-3%. Administratīvā pārkāpuma protokolam pievienots videoieraksts.

Saskaņā ar LAPK 32. - 37.panta, 149^{8}.panta 12.daļas, 268.- 274^{1}.pantu un 275.panta pirmās daļas 1.punktu, VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas priekšnieka p.i. /amatpersona/ 2016.gada 10.augustā pieņēma lēmumu sodīt sūdzības iesniedzēju ar naudas sodu 160 *euro* apmērā.

[7.3] Ceļu satiksmes noteikumi" 99.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā).

„Ceļu satiksmes noteikumi" 102.punkts noteic, ka ceļa posmos, kur uzstādītas attiecīgas ceļa zīmes, transportlīdzekļi, ievērojot šo noteikumu 99. punktā minētos nosacījumus, drīkst braukt ar ātrumu, kas nepārsniedz ceļa zīmē norādīto ātrumu.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības par „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 102.punkta prasību

neievērošanu, saskaņā ar LAPK 149.[8] divpadsmito daļu. .

[7.4] Tiesa atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar to tiesa pievienojas iestādes lēmuma motivācijai.

[7.5] Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja argumentiem tiesa papildus norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokols saskaņā ar LAPK 243.panta otro daļu ir pierādīšanas līdzeklis. Tātad tajā norādītie pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, ciktāl tie nav tikai amatpersonas secinājumi, vērtējami kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

[7.6] Konkrētajā gadījumā sūdzības iesniedzējam sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīti pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, proti, sūdzības iesniedzēja veiktās konkrētās darbības, kas ir vērtētas kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

[7.7] No iestāde lēmuma izriet, ka iestāde kā pierādījumus vērtējusi gan administratīvā pārkāpuma protokolu, gan sūdzības iesniedzēja iesniegumu, gan videoierakstu.

[7.8] Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā iestāde ir izpildījusi LAPK 243.panta otrajā daļā noteikto pierādīšanas pienākumu, izmantojot tās rīcībā esošos pierādīšanas līdzekļus, proti, ātruma mērījums veikts ar braukšanas ātruma mērierīci „Genesis II Select" Nr.G2S-33964, kas verificēts līdz 2016.gada 8.septembrim (lietas 25.lapa) un atzīts par derīgu transportlīdzekļu braukšanas ātruma kontrolei.

No sūdzības izriet, ka valsts policijas nofilmētais video uzrādīts transportlīdzekļa vadītājam.

Policijas darbinieks notikuma faktiskos un tā fiksēšanas apstākļus atspoguļojis administratīvā pārkāpuma protokolā.

[7.9] No VP RRP KPP ??? jaunākā inspektora Valsts amatpersona 2016.gada 5.augusta ziņojuma izriet, ka 2016.gada 30.jūnijā pildīja dienesta pienākumus kopā ar VP RRP KPP ??? jaunāko inspektoru R.Mitrēviču ar dienesta transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ekipāža 1409. Ap plkst.16:48, brauca pa Vienības gatvi no pilsētas robežas uz Ozolciema ielu ar ieslēgtu mērierīci "Genesis II Select" Nr.G2S 33964, verificēts līdz 2016.gada 8.septembrim. Mērierīce bija ieslēgta braukšanas režīmā, kad transportlīdzeklim /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, tika fiksēts braukšanas ātrums 128 km/h, 519.ceļa zīmes "Apdzīvotas vietas sākums" un 323.ceļa zīmes "Maksimālā ātruma ierobežojums - 90 km/h" darbības zonā. Minēto transportlīdzekli panāca ar ieslēgto speciālo gaismas un skaņas signālu. Pieejot pie vadītāja, tika izskaidrots viņa izdarītais pārkāpums, kā arī uzaicināts iepazīties ar videoierakstu dienesta transportlīdzeklī. Vadītājs /pers. B/ noskatoties videoierakstu, paskaidroja, ka viņam traucēja citi transportlīdzekļi, tāpēc viņš apbrauca tos, palielinot braukšanas ātrumu. Vadītājam /pers. B/ tika paskaidrots, ka dotajā ceļa posmā maksimālais braukšanas ātrums ir 90 km/h.

Protokola sastādīšanas laikā, vadītāju palūdza uzgaidīt savā transportlīdzeklī. Vadītājs pienāca pie dienesta transportlīdzekļa un palūdza paskaidrojuma veidlapu, ko viņam iedeva un viņš aizgāja uz transportlīdzekli rakstīt paskaidrojumu. Pēc protokola sastādīšanas, tas tika iedots vadītājam, lai viņš ar to iepazītos. Vadītajam tika izskaidrotas viņa tiesības un pienākumi. Brīdī, kad vadītājam tika iedots administratīvā pārkāpuma protokols, lai iepazītos ar tā saturu, vadītājs konsultējās pa mobilo telefonu, vai viņam parakstīt protokolu. Kad vadītājs atteicās parakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu, viņam tika atdota vadītāja apliecība un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība, paskaidrojot, ka protokola kopiju viņš nesaņems. Vadītājam tika izskaidrots, ka "materiāls" atradīsies Gaujas ielā 15, Rīgā un viņam ir tiesības vērsties policijā. Devās uz dienesta transportlīdzekli, bet vadītājs palika savā transportlīdzeklī. Pēc laika zvanīja no dežūrdaļas un jautāja kas ir noticis, teica, ka transportlīdzekļa /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, vadītājs nav atteicies parakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu un ka viņš tomēr vēlās iepazīties ar protokola saturu. Pēc sarunas ar dežūrdaļu, administratīvā pārkāpuma protokols tika atkārtoti iedots vadītājam, lai viņš iepazītos ar tā saturu. Vadītājs iepazinās ar protokola saturu un pateica, ka neesot atteicies parakstīt protokolu, ko arī ierakstījis protokolā. Vadītājam tika iedota protokola kopija. Norāda, ka sarunā ar vadītāju bija korekts, izvairījās no konflikta (lietas 23.-24.lapa).

[7.10] Lai gan policijas darbinieku sastādītie dokumenti (arī protokoli un ziņojumi) paši par sevi nav uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas darbinieku sastādītajiem dokumentiem par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir pieļāvuši nepilnības vai kļūdas dokumentu sastādīšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1.apakšpunkts, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1.apakšpunkts*).

[7.11] Tiesa ievēro, ka publiskajās tiesībās darbojas publiskās ticamības princips, un policijas amatpersonu sastādītiem dokumentiem, arī administratīvo pārkāpumu protokoliem, *a apriori* ir publiskā ticamība, un tos iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina. Administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā fiksētas ziņas par izdarīto pārkāpumu un kuram ir pierādījuma nozīme lietā. Tas vērtējams kopsakarā ar citiem pierādījumiem lietā.

[7.12] Tiesa atzīst, ka arī konkrētajā lietā administratīvā pārkāpuma protokols un policijas darbinieka ziņojums ir atzīstami un pieļaujami kā pierādījumi, jo tajā norādītās ziņas par faktiem apstiprina arī citi pierādījumi lietā – nofilmētais videomateriāls.

Policijas darbinieka sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā netiek saskatītas pretrunas par pārkāpuma fiksēšanas apstākļiem. Tiesa nekonstatē arī tādas saprātīgas šaubas, kas būtu vērtējamas par labu sūdzības iesniedzējam. Apstāklis, ka persona, kura ir saukta pie administratīvās atbildības, savādāk interpretē normatīvo regulējumu un faktiskos notikumus, nekā iestāde, nevar būt par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai.

[7.13] Tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti pierādījumu tam, ka policijas darbinieki būtu ieinteresēti nepamatoti sastādīt sūdzības iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu, kā arī pieņemt lēmumu par pārkāpumu, kas patiesībā nav noticis.

[7.14] Tāpat tiesa nekonstatē, ka, fiksējot administratīvo pārkāpumu un sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, policijas darbinieki pārkāpuši savu pienākumu reglamentējošo normatīvo aktu prasības. Tiesa nekonstatē tādus apstākļus, kas būtu par pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un iespējas fiksēt administratīvo pārkāpumu viņu kompetences ietvaros.

[7.15] Augstākās tiesas Senāta praksē ir atzīts, ka tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (*sk. Senāta 2007.gada 18.septembra spriedums lietā Nr.SKA- 395/2007 14.punkts, Senāta 2007.gada 22.februāra spriedums lietā Nr.SKA-52/2007, Senāta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/2007 17.punktu, 2008.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr.SKA- 493/2008 14.punktu*).

[7.16] Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka no lietas materiālos esošā video ir nepārprotami konstatējams, ka Valsts policijas, darbinieki mēģinājuši fiksēt pretī braucošo automašīnu ātrumus. No uzrādītā video arī redzams, ka ātruma uztveršanas ierīces signāls ir neprecīzs, vairākkārt maina uztverto ātruma lielumu, kā arī nav iespējams identificēt nevienu automašīnu, kurai tad tiek fiksēts konkrētais ātrums.

[7.17] Vērtējot minēto sūdzības iesniedzēja argumentu, tiesa norāda, ka videoieraksts ir tikai viens no pierādīšanas līdzekļiem, bet LAPK 243. un 243.[1]panta normas nenoteic obligātu administratīvā pārkāpuma lietā iegūto ziņu par faktiem fiksēšanu ar tehnisku līdzekļu palīdzību, turklāt nevienam no pierādījumiem LAPK ietvaros nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Kā izriet no lietas materiāliem, tad sūdzības iesniedzēja vaina ir pierādīta ne tikai ar šajā videoierakstā fiksēto, bet arī ar citiem lietā esošiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā saistībā.

[7.18] Tiesai nav pamata apšaubīt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 10.rotas jaunākā inspektora Mārtiņa Valtera profesionalitāti, darbojoties ar ātruma noteikšanas iekārtu „Genesis II Select" Nr.G2S-33964,

fiksējot tās mērījumus un attiecinot tos uz video redzamo transportlīdzekli.

[7.19] Tiesa norāda, ka likums „Par policiju" uzliek Valsts policijai par pienākumu veikt satiksmes uzraudzību. Transportlīdzekļu ātruma kontroles kārtību reglamentē Ceļu satiksmes likuma 43.[4]pants, kas noteic, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm. Savukārt prasības mērierīcēm nosaka likums „Par mērījumu vienotību", Ministru kabineta 2007.gada 9.janvāra noteikumi Nr.40 „Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" un Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumi Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu atkārtoto verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm".

[7.20] No minētajiem normatīvajiem aktiem secināms, ka ātruma mērījuma rezultāts ir leģitīms, ja šo mērījumu veic Valsts policijas amatpersona ar ātruma kontroles mērierīci, kas atbilst noteiktām prasībām. Tikai šādiem nosacījumiem atbilstošs ātruma mērījums atzīstams par pieļaujamu braukšanas ātruma pierādīšanas līdzekli.

[7.21] Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka iestāde pamatoti, par pierādījumu sūdzības iesniedzēja vainai, atzinusi ar ātruma noteikšanas iekārtu „Genesis II Select" Nr.G2S-33964 veikto transportlīdzekļa braukšanas ātruma mērīšanas rezultātu.

Lietas materiālos esošais atkārtotās verifikācijas sertifikāts Nr.E0491V15 apstiprina, ka radars autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei „Genesis II Select" Nr.G2S-33964, ar kuru veikta ātruma kontrole, ir derīgs transportlīdzekļu braukšanas ātruma kontrolei līdz 2016.gada 8.septembrim (lietas 25.lapa).

[7.22] Līdz ar to tiesa atzīst, ka šo ierīci varēja izmantot transportlīdzekļu ātruma fiksēšanai, un ar to fiksētais ātrums ir uzskatāms par pieļaujamu pierādījumu lietā. Ātruma mērīšanai izmantotā ierīce ir sertificēta normatīvajos aktos paredzētajā kārtībā un atbilst Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 prasībām, tādējādi nav pamata apšaubīt tās mērījumu precizitāti.

[7.23] Policijas inspektors Valsts amatpersona, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, ir ņēmis vērā pieļaujamo iekārtas kļūdu (+/- 3%) un pamatoti konstatējis, ka sūdzības iesniedzēja vadītā transportlīdzekļa iespējamais minimālais braukšanas ātrums bija 128 km/h.

[7.24] Tiesa, iepazīstoties ar lietai pievienotajiem pierādījumiem, konstatē, ka lietas materiālos esošie pierādījumi atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un ir pietiekoši, lai konstatētu, ka sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie atbildības par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts LAPK 149.[8]panta divpadsmitajā daļā.

[7.25] Apstāklis, ka sūdzības iesniedzējs nepiekrīt policijas amatpersonas un iestādes viedoklim, vērtējot lietā esošos pierādījumus, nenozīmē, ka iestāde tos nebūtu vērtējusi vai novērtējusi nepareizi. Tiesa atzīst, ka iestāde pārsūdzētajā lēmumā pietiekami rūpīgi ir pārbaudījusi un novērtējusi pierādījumus un lēmumā ir pamatojusi savus secinājumus par to, ka sūdzības iesniedzējs ir pārkāpis atļauto braukšanas ātrumu administratīvā pārkāpuma protokolā minētajā vietā un laikā.

[7.26] Vērtējot sūdzībā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka katru no tiem nav nepieciešams detalizēti argumentēt šajā nolēmumā, jo tiesas ieskatā, tie nav uzskatāmi par tik nozīmīgiem, kas varētu ietekmēt pieņemamo nolēmumu.

[7.27] Tiesu praksē minētais arguments tiek pamatots, atsaucoties arī uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā "Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90*)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu) (skat., piemēram, Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu lietā Nr.130058313, 2014.gada 29.septembra spriedumu lietā Nr.133064413*).

[8] Tiesa nekonstatē LAPK 289.[12]panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai.

[8.1] Administratīvo pārkāpumu lietās būtiski konstatēt, vai noticis administratīvais pārkāpums, kā arī, vai persona vainojama administratīvā pārkāpuma izdarīšana.

[8.2] Tiesa atzīst, ka /pers. B/ ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[8]panta divpadsmitajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, jo /pers. B/ darbībās ir minētajā tiesību normā paredzētā pārkāpuma sastāvs. sods sūdzības iesniedzējam piemērots, kā to paredz LAKP 149.[8]panta divpadsmitās daļas sankcija.

[8.3] Tā kā sūdzības iesniedzējam par minēto pārkāpumu piemērots attiecīgā panta sankcijā paredzētais naudas sods 160 *euro* apmērā, kas ir vienīgais soda veids un mērs, kāds noteikts likumā un kuru nevar ietekmēt ne izdarītā pārkāpuma raksturs, ne pārkāpēja personība, ne vainas pakāpe, ne atbildību mīkstinošie vai pastiprinošie apstākļi, ne arī citi apstākļi, tad tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējam noteikts taisnīgs sods, kura samazināšana arī nav iespējama.

[9] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka nav pamata atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 26.septembra lēmumu Nr.2254, līdz ar to sūdzība ir noraidāma.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

Pamatojoties uz LAPK 289.[6], 289.[7], 289.[12], 289.[13], 289.[18] pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 26.septembra lēmumu Nr.2254, /pers. B/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no nolēmuma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā Siguldā, Šveices ielā 27.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2017.gada 19.aprīlī.

Tiesnese V.Mazure